

Arrest

nr. 288 402 van 2 mei 2023
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. VANHALST
Osseghemstraat 275/4
1080 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 30 december 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 29 november 2022 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VANHALST, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker dient op 15 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) verklaart het verzoek op 7 juni 2022 kennelijk ongegrond. Tegen deze beslissing stelt verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), die het beroep verwerpt bij arrest nr. 279 522 van 26 oktober 2022.

Op 29 november 2022 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker om internationale

bescherming (bijlage 13quinquies), aan verzoeker ter kennis gebracht per aangetekende brief. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 52/3, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer / mevrouw, die verklaart te heten,

naam : B. (...)

voornaam : K. (...)

geboortedatum : (...)

geboorteplaats : (...)

nationaliteit : Georgië

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 07/06/2022 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond beschouwd op grond van artikel 57/6/1, §2, en op 26/10/2022 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep tegen deze beslissing verworpen met toepassing van artikel 39/2, §1,1°, van de wet van 15 december 1980.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 van deze wet bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd; inderdaad, betrokkene kwam het land binnen op 14/10/2021 en verblijft nog steeds op het grondgebied, zodat zijn (haar) regelmatig verblijf van 90 dagen overschreden is.

In toepassing van artikel 74/13, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdt de minister of zijn gemachtigde bij het nemen van een beslissing tot verwijdering rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land:

Hoger belang van het kind

Betrokkene verklaarde geen in België of in een andere Lidstaat verblijvende minderjarige kinderen te hebben.

Gezins- en familieleven

Betrokkene verklaarde een neef in Griekenland en een nicht in Italië te hebben. Deze behoren niet tot de gezinskern van betrokkene. Er wordt immers geen gezinsleven vermoed tussen deze familieleden zonder dat er bijkomende elementen worden aangetoond die de normale affectieve banden overstijgen.

Gezondheidstoestand

Betrokkene verklaarde psychotrope medicatie te nemen en aan epilepsie te lijden. Er werden geen medische attesten voorgelegd, noch bevat het dossier een aanvraag 9ter. Derhalve kunnen we stellen dat het dossier geen medische elementen bevat die een verwijdering in de weg staan. Bovendien stipuleert artikel 74/14 dat zo nodig de termijn om het grondgebied te verlaten verlengd kan worden om rekening te houden met de specifieke omstandigheden eigen aan de situatie. Indien betrokkene om medische redenen niet verwijderd kan worden, komt het hem toe om de DVZ hiervan op de hoogte te brengen en de DVZ in het bezit te stellen van actuele medische bewijsstukken.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980

§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.

In uitvoering van artikel 74/14, § 3, eerste lid, 6°, kan er worden afgeweken van de termijn bepaald in artikel 74/14, § 1, indien het verzoek om internationale bescherming van een onderdaan van een derde land als kennelijk ongegrond werd beschouwd op grond van artikel 57/6/1, § 2. Aangezien het verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond werd beschouwd op grond van artikel 57/6/1, §2. wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 6 (zes) dagen.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 6 (zes) dagen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van het vertrouwensbeginsel, de motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht en van het “*objectiviteitsprincipe*”. Ter adstruering van zijn middel zet verzoeker het volgende uiteen:

“1.DOORDAT :

Om haar beslissing te motiveren, refereert Dienst Vreemdelingenzaken naar :

A- het feit dat de aanvraag om internationale bescherming bij het CGVS als kennelijk ongegrond werd beschouwd, op basis van art. 57/6/1, § 2 ;

B- de afwezigheid van regelmatige verblijfsdocumenten (art. 7 Vreemdelingenwet) ;

C- het artikel 74/13 (Vreemdelingenwet) waar er bij een beslissing tot verwijdering rekening moet worden gehouden met het hoger belang van het kind, het gezins-en familieleven en de gezondheidstoestand van betrokkene ;

D- het artikel 74/14 in combinatie met art. 7, eerste lid, (Vreemdelingenwet) om de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten, gezien de aanvraag om I.B. beschouwd wordt als kennelijk ongegrond te herleiden tot zes dagen ;

TERWIJL :

A-Het CGVS heeft een beslissing genomen dat de aanvraag van betrokkene kennelijk ongegrond was : doch heeft geen gebruik kunnen maken diverse overgemaakte teksten welke in het Georgisch opgesteld waren, en welke nooit naar het Nederlands of naar het Frans vertaald werden (taal in functie van de eventuele beschikbare tolk of vertaler)

Bijgevolg werd een beslissing genomen zonder rekening te houden met het geheel van de toen beschikbare informatie ;

De RAAD in haar Arrest nr 279.522 van 26 oktober 2022 stippelt namelijk in de rubriek 2.3.4 aan “De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar....”

Niettegenstaande betrokkene erg te lijden heeft aan angstsymptomen, heeft hij in de loop van zijn aanvraag, deze geleidelijk aan kunnen verstevigen door met het tijdsverloop essentiële informatie bij te brengen :

-door het indienen bij het CGVS vooraleer de eindbeslissing CG VS genomen werd (7 juni 2022) van diverse in het Georgisch opgestelde stukken te overhandigen (nooit vertaald zoals hiervoor aangeduid) ;

Normaal moet DVZ daarvan kennis hebben, doch heeft er blijkbaar geen rekening mee gehouden bij het opstellen van de BIJLAGE 13 QUINQUIES van 29.11.2022 ;

-door nadien met de indiening van het verzoekschrift "REQ-9303132 – B. (...) K. (...)" op datum van 8 juli 2022 naar de RAAD voor VREEMDELINGEN aangetekend (en elektronisch) gestuurd met inventaris en staving stukken het erin vermeld stuk 4 opgestuurd werd, zijnde :

"4. Officieel document uit Georgië, van 11.05.2022 (in het Georgisch opgesteld) door de hoofdprocureur van het Ministerie van Financiën, eis van 453.439 lari te betalen"

Normaal moet DVZ daarvan kennis hebben, doch heeft er blijkbaar geen rekening mee gehouden bij het opstellen van de BIJLAGE 13 QUINQUIES van 29.11.2022 ;

-dat ter zitting op 12 oktober 2020 op de RAAD voor VREEMDELINGENBETWISTINGEN nog bijkomende documenten overhandigd werden zowel aan de RAAD als aan TEGENPARTIJ CGVS : Namelijk 1.een medisch attest van 28.04.2022 (medicatie vanaf 09.03.2022)

2.ontvangst akte van beschuldiging van Procureur Generaal Financiën Tbilisi van 11.05.2022 (in het Georgisch) stuk reeds neergelegd met het verzoekschrift ;

3. Vertaling naar het Frans van deze akte van 11.05.2022 via het opvangcentrum van verzoeker. Moeilijkheid voor het opvangcentrum om in hun regio een Nederlandstalige beëdigde tolk te vinden ;

4. De sites Youtu.be (vier) waarop diverse manifestaties van ontevreden vrachtwagenchauffeurs te zien en te horen is (in het Georgisch) op Georgisch grondgebied, als gevolg van de wetswijziging waarvan sprake : B. (...) K. (...) ;

5. Antwoord op een vraag van advocaat in Tbilisi, meester G. (...) M. (...), daterend 11 oktober 2022 13h23' waaruit de criminele vervolging (gevolg de vreedzame protesten van B. (...) K. (...), hetgeen de onderzoekers niet is ontgaan). De bedoeling is dat hij gestraft wordt en wordt moedwillig vervolgd in afwezigheid van bewijs. In geval van aankomst in Georgië riskeert hij minstens tien jaar gevangenisstraf. (in de Engelse taal).

Dat verzoeker in zijn verzoekschrift naar de RAAD van 8 juli 2022 in de rubriek "KRITIEK OP DE MOTIVERING VAN HET CGVS " in 2.Wat de paragraaf 5 betreft reeds aanhaalde :

"Verzoeker vreest bij terugkeer in de gevangenis te belanden omdat de hoofdresearcher van de stedelijke financiële politie hem reeds bedreigde een strafrechtelijk dossier op te stellen waaruit blijkt dat hij een schuld van één miljoen lari heeft (zie nl pag. 7 "persoonlijk onderhoud").

Dat eveneens DVZ van deze stukken kennis moet hebben gekregen, vooraleer de beslissing te nemen van de BIJLAGE 13 QUINQUIES van 29.11.2022 te betekenen :

Dat moet besloten worden dat zoals reeds, aangehaald in het VERZOEKSCHRIFT van betrokkene naar de RAAD gestuurd op 8 juli 2022 :

"Uit een korte vluchtige tekstvertaling van bijgaande tekst (Georgische tekst) kan uitgemaakt "worden dat de (strafrechtelijke) procedure niet beëindigd is, wat de angst van verzoeker enkel doet "toenemen" (te vinden in fine Pag.3 van vermeld verzoekschrift naar de RAAD)

"Garadze dreigde ermee een strafrechtelijke zaak op te starten....kiezen tussen 100.000 lari betalen "of gevangenisstraf" (te vinden op Pag. 10 van voormeld verzoekschrift naar de RAAD)

Dat reeds hieruit kan besloten worden, door de samenvoeging van deze divers elementen waaruit blijkt dat met diverse bedreigingen door de onderzoekers, dan tot voorstel van een onbetaalbare minnelijke schikking door de Procureur van de financiële diensten zal overgegaan worden tot arrestatie.

Dat men toch, rekening houdend met het geheel van het dossier en de nieuwe vanuit Georgië bekomen documenten dat betrokkene toch onrechtmatig behandeld werd, en dat de "georkestreerde aanval" waarvan hij spreekt geen inbeelding blijkt te zijn, volgt uit de opeenvolging van de intensiteit en erger wordende opzoekingsdaden met arrestatiebevel tot gevangenneming, gevolg de diverse scenario's waarvan hij sprak tijdens de hieraan voorafgaandelijke financiële onderzoeken ; Dat verzoeker toch regelmatig de nadruk gelegd heeft op individuele risico's die hij liep bij terugkeer naar Georgië ;

De DIENST VREEMDELINGENZAKEN heeft heel eenvoudig geen rekening gehouden, met al deze gekende feiten en elementen, reden waarom bij ontstentenis van de formele motiveringplicht en het

gebrek aan zorgvuldigheidsbeginsel de akte BIJLAGE 13 QUINQUIES dient vernietigd te worden eveneens gezien de vrees van terugkeer gezien het arrestatiebevel en de geplande gevangenneming welke als niet rechtvaardig voorkomt bij aankomst in Georgië ;

De DIENST VREEMDELINGEN ZAKEN heeft met het crescendo-karakter van de bedreigingen en de chronologie van de opeenvolgende eisen, geenszins rekening gehouden bij het uitvaardigen van het BEVEL HET GRONDGEBIED TE VERLATEN - voor VERZOEKER VAN INTERNATIONALE BESCHERMING, bijgevolg dient de zogenaamde KENNELIJKE ONGEGRONDHEID van zijn asiel-aanvraag opnieuw bekeken te worden door de bevoegde diensten, en dient momenteel de BIJLAGE 13 QUINQUIES vernietigd te worden ;

B-De afwezigheid van regelmatige verblijfsdocumenten : met dit argument kan momenteel geenszins rekening gehouden worden, gezien de voorbereiding van een (nieuwe) aanvraag tot internationale bescherming (welke dient heropend te worden of betrokkene moet een nieuwe aanvraag indienen) en zijn arrestatiebevel uitgevaardigd door het Parket Generaal van Georgië ten einde opsluiting in de gevangenis gezien hij de som van 453.439 lari niet heeft betaald ; (stukken 5 (teksten in het Georgisch) en 6 (vertaling van eerste blad naar het Frans) ;

Andere vertalingen volgen zodra mogelijk ;

Stappen worden ondernomen voor de vertaling van de overige nieuw bekomen Georgische teksten, dewelke vervolgens naar de RAAD zullen opgestuurd worden ;

C-DVZ heeft de analyse gedaan van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet : hieruit volgt dat zijn kinderen en echtgenoot in Georgië verblijven : doch zij zijn levensbang dat hij naar Georgië zou terugkeren, waarna hij onmiddellijk gevangen genomen wordt gezien het opzoekingsbevel gegeven door de Procureur Generaal aan de criminele politie ; (stuk 5-6)

Wat zijn gezins- en familielevens betreft : zowel verzoeker als zijn kerngezin in Georgië zijn erg bedrukt door de beslissingen van gevangenneming ten laste van hun vader en echtgenoot ;

Wat de gezondheidstoestand betreft van betrokkene : hij heeft inderdaad geen 9ter - verblijfsaanvraag ingediend, doch zijn eerste verhoor bij DVZ werd uitgesteld omdat hij zich niet goed voelde, hij is verscheidene malen naar de plaatselijke arts geweest voor verzorging en voor het probleem van zijn angsten welke in stijgende lijn verlopen gezien de steeds ergere beslissingen van het Parket Generaal uit Tbilisi ;

Dat zelfs indien er geen 9ter aanvraag ingediend werd, toch zou moeten blijken uit de rapporten van de sociale assistenten van Het RODE KRUIS (...) - dat verzoeker er diverse malen steun gevraagd heeft om reden van zijn angstsymptomen gezien zijn ernstige problemen met zijn herkomstland ;

Eigenaardig is dat DVZ daarvan geen gewag maakt in zijn beslissing ;

Het is verwonderlijk dat DVZ niet inziet dat er een ernstig spanningsveld bestaat bij betrokkene, enerzijds wenst hij natuurlijk bij zijn kinderen en echtgenote te zijn in Georgië, doch bij binnenkomst wordt hij direct aangehouden en gevangen genomen : hieruit moet toch logischerwijze kunnen afgeleid worden dat dit "een reëel risico inhoudt op het lijden van ernstige schade " indien gevolg gegeven wordt aan de BIJLAGE 13 QUINQUIES gezien zijn vrees niet enkel voor vervolging maar voor aanhouding en gevangenneming, zoals blijkt uit de vertaling van het nieuw document van de Procureur Generaal.

D-Wat de herleiding van de terugkeertermijn tot zes dagen betreft, omdat het verzoek zagezegd KENNELIJK ONGEGROND werd beschouw :

Hiertegen verzet verzoeker zich, zoals blijkt uit de voorgaande argumentatie, alsmede uit het relaas der feiten en het belang van de procedure gezien de chronologie van de altijd maar strengere maatregelen welke ten aanzien van de heer B. (...) K. (...) genomen werden.

Dat uit de aangebrachte elementen van verzoeker moet besloten worden : dat er van onvolledige en gebrekkige motivering plaatsvond door DVZ (wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen) verkeerde besluitvorming en schending van het artikel 3 van het E.V.R.M. ;

Besluit :

Er is bijgevolg schending van het vertrouwensbeginsel en de algemene zorgvuldigheidsnorm ;

DVZ heeft voorgaande elementen niet in overweging genomen vooraleer haar beslissing te nemen ;

Er werd bijgevolg een onvolledige en incorrecte belangenafweging uitgevoerd ;

Er is dus schending van de algemene zorgvuldigheidsplicht, van de motiveringsplicht (art. 1-3 wet van 29.07.1991 op de formele motivering van administratieve documenten en art. 62 van de wet van 15.12.1980) het vertrouwensbeginsel en dus een beoordelingsfout en artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens ;”

2.2 Luidens artikel 39/69, §1 van de vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een *“uiteenzetting van feiten en middelen”* bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder *“middel”* in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (cf. RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618). Verzoeker voert dan wel de schending van het vertrouwensbeginsel aan, hij zet echter niet uiteen op welke wijze de bestreden beslissing dit beginsel schendt. In zoverre is het middel dan ook onontvankelijk.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een *“afdoende”* wijze. Het begrip *“afdoende”* impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing zowel in feite als in rechte is gemotiveerd. De gemachtigde heeft, met verwijzing naar artikel 7, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet, gemotiveerd dat verzoeker België binnenkwam op 14 oktober 2021 zodat zijn regelmatig verblijf van negentig dagen is verstreken. De gemachtigde voegt hier aan toe dat het CGVS op 7 juni 2022 het verzoek om internationale bescherming van verzoeker kennelijk ongegrond heeft verklaard en dat het beroep tegen deze beslissing door de Raad is verworpen. Dit wordt niet betwist door verzoeker.

Deze uiteenzetting verschaft verzoeker het genoemde inzicht en laat hem aldus toe de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. Een schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht, zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, wordt niet aangetoond.

Waar verzoeker een inhoudelijke kritiek uiteenzet ten aanzien van de motieven van de bestreden beslissing, voert hij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aan. De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (cf. RvS 28 juni 2018, nr. 241.985).

De aangevoerde schending van de bovenvermelde algemene beginselen moet *in casu* worden onderzocht in het licht van artikel 7 van de vreemdelingenwet, aangezien de bestreden beslissing met toepassing van deze bepaling is genomen. Artikel 7 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde of, in de in 1°, 2°, 5°, 9°, 11° of 12° bedoelde gevallen, moet de minister of zijn gemachtigde een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen :

(...)

2° wanneer hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd;”

Verzoeker ontkent niet dat hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 van deze wet bepaalde termijn, doch betoogt dat de gemachtigde geen rekening heeft gehouden met enkele volgens hem relevante elementen. Uit artikel 7 van de vreemdelingenwet volgt dat de gemachtigde bij het nemen van een verwijderingsbeslissing rekening moet houden met de meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag. Verzoeker beroept zich *in casu* op artikel 3 van het EVRM. De Raad bemerkt dat de bepaling van artikel 3 van het EVRM vereist dat verzoeker doet blijken van de aanwezigheid van ernstige en zwaarwichtige gronden om aan te nemen dat hij in het land van herkomst een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering en mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 van het EVRM zal immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing vinden. Diegene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, zal zijn beweringen moeten staven met minstens een begin van bewijs, zodat inzonderheid een blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich niet volstaat om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM.

Verzoeker betoogt in eerste instantie dat de gemachtigde zich niet mag baseren op de ongegrondheidsbeslissing van het CGVS omdat er bij deze beslissing geen rekening is gehouden met diverse teksten welke in het Georgisch zijn opgesteld en die nooit naar het Nederlands of het Frans zijn vertaald. Verzoeker meent dat de gemachtigde van deze teksten kennis heeft kunnen nemen, doch er geen rekening mee heeft gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing.

Uit artikel 48/6, §3, eerste lid volgt dat de vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, de plicht heeft om de door hem voorgelegde stukken, indien zij in een andere taal dan één van de drie landstalen of het Engels zijn opgesteld, te voorzien van een vertaling in één van de drie landstalen of het Engels. Bij gebrek aan enige vertaling voorzien door verzoeker, is het CGVS niet verplicht om elk stuk in zijn volledigheid te vertalen naar één van de drie landstalen of het Engels. Het volstaat om de door het CGVS vastgestelde relevante gegevens te vertalen van de voorgelegde stukken.

Gelet op hetgeen is bepaald in artikel 48/6, §3 van de vreemdelingenwet, kan verzoeker niet de rechtmatige verwachting koesteren dat de gemachtigde kennis neemt van de door hem bijgebrachte Georgische teksten en deze in hun totaliteit in rekening brengt bij het nemen van de bestreden beslissing. Het is immers de verantwoordelijkheid van verzoeker zelf om de door hem aangebrachte stukken van een vertaling te voorzien.

Volledigheidshalve merkt de Raad op dat waar verzoeker met zijn betoog een kritiek uiteenzet ten aanzien van de ongegrondheidsbeslissing van het CGVS van 7 juni 2022, dit niet het voorwerp vormt van de huidige procedure. Bovendien heeft verzoeker reeds een beroep tegen deze beslissing ingesteld bij de Raad, die het beroep heeft verworpen. Aldus is deze beslissing inmiddels definitief geworden.

Vervolgens verwijst verzoeker naar de bijkomende stukken die hij in het kader van de beroepsprocedure tegen de beslissing van het CGVS van 7 juni 2022 heeft bijgebracht, waarmee de gemachtigde volgens hem evenmin rekening heeft gehouden. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Georgië in de gevangenis te belanden omdat hij een “*onbetaalbare minnelijke schikking*” niet kan betalen.

In feite weerspiegelt het verzoekschrift louter de elementen die verzoeker reeds heeft aangehaald in het kader van zijn beroep tegen de ongegrondheidsbeslissing van het CGVS. De Raad dient op te merken dat, in het kader van de procedure tot het bekomen van internationale bescherming, er reeds onderzoek werd uitgevoerd in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, die overeenstemmen met artikel 3 van het EVRM. Uit deze procedure blijkt dat er geen reden was om aan verzoeker de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. De stukken die verzoeker neerlegt, werden reeds beoordeeld door de Raad in zijn arrest nr. 279 522 van 26 oktober 2022. Verzoeker toont niet aan waarom deze elementen opnieuw beoordeeld dienen te worden, noch legt hij nieuwe concrete elementen voor waaruit kan blijken dat hij een risico loopt op een schending van artikel 3 van het EVRM bij terugkeer naar Georgië.

Verzoeker voert verder ook aan dat geen rekening mag worden gehouden met het feit dat hij op dit moment niet over rechtmatige verblijfsdocumenten beschikt, gezien hij een nieuw verzoek om internationale bescherming aan het voorbereiden is en gezien het jegens hem uitgevaardigde arrestatiebevel. In de eerste plaats bemerkt de Raad dat de bestreden beslissing is gebaseerd op artikel 7, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet en niet op artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet (wanneer de vreemdeling in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten), zoals verzoeker klaarblijkelijk wel laat uitschijnen. De bestreden beslissing is niet gestoeld op het gegeven dat verzoeker niet over de nodige verblijfsdocumenten beschikt, doch wel op het feit dat hij langer dan de toegestane termijn in het Rijk verblijft. Ten overvloede stelt de Raad vast dat, zelfs al zou het ontbreken van de nodige verblijfsdocumenten wel het determinerend motief van de bestreden beslissing zijn, het enkele feit dat verzoeker van plan is om een nieuw verzoek om internationale bescherming in te dienen, geen afbreuk doet aan deze vaststelling. Immers brengt verzoeker geen enkel stuk bij waaruit blijkt dat zijn verblijf voorlopig wordt gedoogd omwille van het indienen van een nieuw verzoek om internationale bescherming. Ook het feit dat jegens hem een arrestatiebevel werd uitgevaardigd, doet geen afbreuk aan het feit dat verzoeker niet over de vereiste verblijfsdocumenten beschikt.

Voorts bekritiseert verzoeker de door de gemachtigde gemaakte beoordeling omtrent artikel 74/13 van de vreemdelingenwet. Verzoeker hekelt dat er onvoldoende rekening is gehouden met zijn gezondheidstoestand. Hij stelt namelijk dat hij zich verschillende keren bij de plaatselijke arts van het Rode Kruis heeft gemeld voor 'verzorging' en voor *"het probleem van zijn angsten welke in stijgende lijn verlopen"*.

In de bestreden beslissing wordt aangaande artikel 74/13 van de vreemdelingenwet als volgt gemotiveerd:

"Hoger belang van het kind

Betrokkene verklaarde geen in België of in een andere Lidstaat verblijvende minderjarige kinderen te hebben.

Gezins- en familieleden

Betrokkene verklaarde een neef in Griekenland en een nicht in Italië te hebben. Deze behoren niet tot de gezinskern van betrokkene. Er wordt immers geen gezinsleven vermoed tussen deze familieleden zonder dat er bijkomende elementen worden aangetoond die de normale affectieve banden overstijgen.

Gezondheidstoestand

Betrokkene verklaarde psychotrope medicatie te nemen en aan epilepsie te lijden. Er werden geen medische attesten voorgelegd, noch bevat het dossier een aanvraag 9ter. Derhalve kunnen we stellen dat het dossier geen medische elementen bevat die een verwijdering in de weg staan. Bovendien stipuleert artikel 74/14 dat zo nodig de termijn om het grondgebied te verlaten verlengd kan worden om rekening te houden met de specifieke omstandigheden eigen aan de situatie. Indien betrokkene om medische redenen niet verwijderd kan worden, komt het hem toe om de DVZ hiervan op de hoogte te brengen en de DVZ in het bezit te stellen van actuele medische bewijsstukken."

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker inderdaad geen medische attesten heeft voorgelegd ter ondersteuning van zijn angststoornis, noch een verblijfsaanvraag heeft ingediend met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Dit wordt niet betwist door verzoeker. In het kader van de huidige procedure verwijst hij echter voor het eerst naar *"de rapporten van de sociale assistenten"* van het Rode Kruis in Belgrado, doch deze rapporten worden niet bij het verzoekschrift gevoegd. Aldus moet er worden geconcludeerd dat verzoeker op geen enkele wijze aannemelijk maakt dat de gemachtigde geen rekening heeft gehouden met bepaalde elementen betreffende verzoekers gezondheidstoestand. Verzoeker brengt immers geen enkel bewijs bij ter ondersteuning van zijn betoog.

Tenslotte bekritiseert verzoeker dat hem slechts een termijn van zes dagen werd toegekend om het grondgebied te verlaten. Hij stelt zich hiertegen te verzetten, doch slaagt er met zijn algemeen en vaag betoog niet in het motief van de bestreden beslissing te weerleggen. Immers blijkt uit artikel 74/14, §3, eerste lid, 6° van de vreemdelingenwet dat er inderdaad kan worden afgeweken van de termijn bepaald in artikel 74/14, §1 van de vreemdelingenwet indien het verzoek om internationale bescherming van een

onderdaan van een derde land als kennelijk ongegrond werd beschouwd op grond van artikel 57/6/1, §2 van de vreemdelingenwet. Aangezien het verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond werd beschouwd op grond van artikel 57/6/1, §2 wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten op rechtmatige wijze bepaald op zes dagen.

Het enige middel is ongegrond

3. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegronde middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee mei tweeduizend drieëntwintig door:

Mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

Dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN